

בראתי יצר הרע ובראתי

תורה תבלין

A Sha'arei Tefillah Publication
29 Parker Blvd. Monsey, NY 10952

שבת קודש פרשת עקב - Shabbos Parshas Ekev

יח' מנחם אב תש"ס - August 19, 2000

לכל זמן ועת

הדלקת נרות - 7:32 * שקיעה/יום השבת - 7:49
זמן קריאת שמע/מ"א - 8:59 צאת הכוכבים/מעריב - 8:39
זמן קריאת שמע/גר"א - 9:35 לשיטת רבינו תם - 9:01
מי שמדליק מוקדס, אין לאחר מזמן עצם קבלת השבת (משיאמר מזמור שיר)

מדעת עליון

כי לא על הלחם לבדו יחיה האדם כי על כל מוצא פי ה' יחיה האדם (ח-ג)
בעצם קשה להבין, היאך יכולה הנשמה - שכל עצמה אינה אלא רוחניות
גמורה - להיות ניזונה ממאכל חומרי כמו לחם? הרי משמעותה של הכתוב
היא שהיינו חשבינן שעל לחם לבד יחיה האדם?
ברם, פירש האריז"ל, הצדיק מו"ר יצחק לוריא זצ"ל, דמכיון שכל עצם
נברא אינו מתקיים אלא בכח דיבורו של השי"ת בשעת הבריאה, כמש"כ
"בדבר ה' שמים נעשו" - בעשרה מאמרות נברא העולם - הרי אותו כח של
הדיבור האלקי הטמון בתוך המאכל, הוא הוא המזון ממש של הנשמה.
ובשעה שאדם מישראל נוטל פרי או כל מאכל אשר יאכל, ואומר "ברוך אתה
ה' אלקינו מלך העולם.....", מתעוררים הכוחות הרוחניים הפנימיים
שטמונים בתוך המאכל מכח הדיבור האלקי בשעת הבריאה, והם מהווים
מזון רוחני עבור הנשמה.
וזהו מה שאמר הכתוב "לא על הלחם לבדו יחיה האדם" - כלומר, לא על
הלחם החיצוני והגשמי יכול האדם לחיות, אלא "כי על כל מוצא פי ה' יחיה
האדם" - כי אם בזכות הדיבור שיצא מפי השם יתברך בשעה שהוא ית' ברא
את העולם כולו, והוא נותן כח הקיום ללחם, שכן כח רוחני זה הוא הוא
המזון של הנשמה.

השמרו לכם פן יפתה לבבכם וסרתם ועבדתם אלהים אחרים וכו' (יא-טז)
ירש"י וסרתם, לפרוש מן התורה ומתוך כך "ועבדתם אלהים אחרים"

ועתה ישראל מה ה' אלקיך שאל מעמך כי אם ליראה את ה' אלקיך (י-יב)

R' Yehuda HaLevi ZT"L warns us not to think that Judaism is a religion of the heart or of the mind. Rather, it is a religion of deeds. This is clear from the *Torah*, a significant part of which describes *mitzvos* - some in great detail - that require action. History shows that the great philosophers of Greece or other societies did not come closer to *Hashem* than the simple Jew who kept the *mitzvos*, for if *Hashem* merely wanted our hearts or our minds to serve him, such would have been the case. How then are we to understand the above verse כי אם ליראה את ה' "ימה ה' אלקיך שאל מעמך כי אם ליראה את ה' "What does Hashem, your G-d ask of you other than to fear Hashem?" This would imply that the most important connection between *Bnei Yisroel* and their G-d is not through action, but rather through an inanimate fear of Heaven. How can this be?

The *Sefer Kuzari* writes that just as *Hashem* does not desire our hearts alone, He does not want just our deeds, alone. In fact, it is unlikely that a person would perform the *mitzvos* that *Hashem* commanded him to perform unless he possessed some explicit fear of Heaven. This *posuk* may therefore be speaking to the "beginner" - start with fear of *Hashem*, love Him, emulate Him, and so on, until you will come to keep all of the *mitzvos* in their proper manner.

הוא היה אומר

R' Chaim Yosef Dovid Azulai ZT"L (Chid"א) would say:
"One should be too busy learning *Torah* to think of eating. To what is this compared? To one who is lovesick, and thinks of nothing else but the one for whom he pines. So, too, a person should pine for *Torah* study."

The Ba'al Binah L'itim ZT"L would say:
"The remedy for an excess of blood is bloodletting, while the remedy for an excess of money is to give *tzedakah*!"

A big Tzaddik once said:
"It is only with the heart that one can see rightly; what is essentially invisible to the eye."

THIS ISSUE SPONSORED BY THE KATZ FAMILY

For information please call 914-362-4380/E-Mail TorahTavlin@aol.com.

for the Divine presence," he claimed forcefully, "but this is probably the reason why the rain is persisiting for so long a time."

The men were surprised by such a declaration and asked for an explanation. Said R' Naftali, "The *gemara* (ברכות ח.) states that whereas the *Torah* promises long life to those who live in *Eretz Yisroel* as it says in this week's *parsha* "למען ירבו ימיכם וימי בניכם על האדמה" - "So that you may increase your days and your children's days on the land", it can also be earned by those who live outside of the land by virtue of their coming to *shul* on a daily basis." His audience was captivated with these words but still had no understanding of the *Rebbe's* original statement.

"By your failure to fix the roof and windows," explained R' Naftali as he drove his point home, "You have allowed the rain water to enter the synagogue on a regular basis - more steadily than the people. As a consequence, the rain has merited the Divine promise of longevity, rather than the people. If you repair the structure and keep the rain from continuing its worthy habit, it will soon stop!"

TORAH GEMS

ואכלת ושבעת וברכת את ה' אלקיך על הארץ הטובה אשר נתן לך וגו' (ח-י)

The *gemara* (ברכותמה.) states that three men who have eaten together should begin their *bentching* with special introductory phrases - "רבותי" - "נברך...ברוך שאכלנו משלוי" If ten people have eaten together, they modify this phrase and recite, "ברוך אלקינו שאכלנו משלוי" - "Let us bless our G-d of whose we have eaten." Why was the Divine Name "אלקינו" chosen as opposed to some other name?

R' Noson Shapira of Horodna ZT"L offers the following interesting insight: The *halachah* that *Hashem's* name is to be mentioned in this part of *bentching* if ten males over thirteen years old have eaten together, is actually alluded to in the Divine Name. The root of the word "*Elokenu*" is "*Elokim*." If each letter of "אלקים" is spelled out (for example "א", "א", "ל", "ל", "מ", "ד", "ה", "ה", "ו", "כ", "י", it will have 13 letters in all. The combined *gematria* of those 13 letters is 295, which equals the *gematria* of a number of words: "רצה" - *desire*, "צרה" - *trouble*, and "צהר" - *light*. We thus pray that even though we may on occasion overindulge in our eating which can often bring us "צרה" - *trouble*, *Hashem* should still "רצה" - *desire* our blessings and prayers and bring us "צהר" - *light*.

שכיון שאדם פורש מן התורה הולך ומדבק בע"א עכ"ל. ולכאורה זה טעון ביאור, הלא מצינו בגמ' (שבת קה:) שדרכו של היצה"ר הוא שהיום אומר לו עשה כך, ומחר עשה כך, עד שאומר לו לך עבוד עו"ז ע"ש. אי"כ, מדוע בדברי תורה נא' שכיון שפורש מהם, מיד הולך ומתדבק בעבודה זרה?

אלא, אמר החפץ חיים, הגמ"ר ישראל מאיר הכהן זצ"ל, אם ב' אנשים לוחמים זה עם זה, וא' גבר על רעהו, עדיין אינו מובטח בנצחון, כי עוד אפשר שיגבר רעהו על המנצח של היום. לא כן כשגבר אחד וגם נטל הימנו את נשקו, שאז הנצחון הוא אכן אמיתי, כי מעתה לא יוכל עוד לקום עליו ולנצחו.

כיוצא בו במלחמת היצר, שאף אם הסית היצר את האדם לדבר עבירה וגבר עליו, עדיין לא נצחו לחלוטין, כי אם יקום עליו בחזרה וישוב בתשובה, הנצחון יהיה שלו. לא כן אם הסיתו היצה"ר שלא ללמוד תורה, הרי לקח את כלי מלחמתו, כמאמר חז"ל (קידושין ל:): בראתי יצר הרע ובראתי לו תורה

תבלין ע"ש. ולכך ברור שבסוף הדבר יבא האדם לידי עבודה זרה, מה שאין כן בשאר עבירות.

מעשה אבות....סימן לבנים

למען ירבו ימיכם וימי בניכם על האדמה אשר נשבע ה' לאבותיכם (יא-כא)

Many years ago, there was once a very rainy summer, (not only on the weekends) and many villages and roads were flooded, causing much damage to the local people. R' Naftali of Ropshitz ZT"L was visiting, at that time, one of these villages that had been drenched with uninterrupted rain for many days. The townsfolk came out to greet the respected *Rebbe* and they complained to him that their fields were all being flooded and that unless the deluge came to an end, they would lose all of their crops and produce for the entire season - a very large and substantial loss that would have wreaked havoc on most of the poor villagers. They asked the *Rebbe* to daven that the rains should cease but R' Naftali told them that inasmuch as rain is essentially a blessing from the Heavens, it is therefore, improper for someone to pray for a cessation of a blessing.

Later, upon entering the local *Beis Medrash* to daven the afternoon *tefillos*, R' Naftali noticed that the *shul* was in great disrepair - the roof was leaking in several places, windows were cracked and there was a general lack of maintenance throughout the entire building. The *Rebbe* turned to the prominent leaders of the community and sharply reprimanded them for neglecting to repair and attend to what was so obviously necessary in the holy place. "Not only is this a lack of respect